

VALTIOVARAINMINISTERIÖLLE

Valtiovarainministeriö on pyytänyt lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi Finanssivalvonnasta annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (Lausuntopyyntö 19.1.2018, VM003:00/2018). Suomen Asiakastieto Oy:ltä (Asiakastieto) ei ole pyydetty asiasta lausuntoa. Asiakastieto lausuu asiassa seuraavan. Asiakastieto lausuu asiassa vain siltä osin, kun luonnos koskee lakia luottolaitostoiminnasta annetun lain 15 luvun muuttamisesta.

Asiakastieto pitää ehdotettua lainsäädäntöä tarpeellisena ja suurelta osin kannatettava.

Asiakastieto toteaa, että luonnoksessa olevat viittaukset tietosuojalautakunnan päätökseen ovat virheellisiä. Päätökset 19/6.6.1994 diaarinumero 15/72/94 ja 23.8.199 diaarinumero 21/72/99 on kumottu tietosuojalautakunnan päätöksellä Nro 2/4.2.2004 diaarinumero 8/932/2003 sekä tähän päätökseen liittyvällä Helsingin hallinto-oikeuden päätöksellä 15.12.2004, 04/1066/2, 01641/04/5310.

Tietosuojalautakunnan päätöstä on myöhemmin täydennetty päätöksillä, joilla vastaavia lupia on annettu toisille luottolaitoksille.

Luonnoksessa (yleisperustelut s. 18) lausutaan, että pykälässä 18a asetettavat edellytykset vastaisivat tietosuojalautakunnan luvassa asetettuja voimassaolevia edellytyksiä. Pykälän 5. momentissa asetetaan kuitenkin lisäedellytys, jota voimassa olevassa luvassa ei ole. Rekisterinpitäjälle ei nyt voimassa olevassa luvassa ole asetettu velvollisuutta ilmoittaa rekisteröidylle häntä koskevan henkilötiedon käsittelystä. Helsingin hallinto-oikeus kumosi edellä mainitulla päätöksellään kyseisen lupamääräyksen.

Asiakastieto esittää, että nyt ehdotetuista lupamääräyksistä poistetaan velvollisuus ilmoittaa rekisteröidylle häntä koskevan henkilötiedon käsittelystä (ilmoitus ensimmäisen merkinnän tekemisestä, 5. momentti). Asiakastieto perustelee tätä samoilla perusteluilla, kun asiaa on perusteltu Helsingin hallinto-oikeuden päätöksessä. ”Rikosten ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi on välttämätöntä poiketa [henkilötietolain 24§:n 1 momentissa] säädetyistä tiedonantovelvollisuudesta nyt kysymyksessä olevia väärinkäytöstietoja käsiteltäessä”.

Asiakastieto toteaa, että säännöksessä (18a§) ei ole määritelty niitä rikosnimekkeitä, joita säännöksen ajatellaan koskevan. Asiakastieto pitää ratkaisua oikeana. Nykykäytännössä teot ovat tyypillisesti maksuvälineisiin liittyvä petoksia. Nähdäksemme säännös antaa mahdollisuuden esim. käsitellä identiteettivarkauksia, vaikka teon primääri kohde onkin toinen henkilö; vahingonkärsijänä voi kuitenkin olla luottolaitos ja tällaisenkin teon voidaan katsoa kohdistuvan välittömästi kohdistuvan tällöin luottolaitokseen.

Lakiehdotuksen 18b §:n perusteluissa pidetään Asiakastietoa ”muuna yhteisönä”, jolle tiedon voi luovuttaa ”rikosten estämiseksi tai selvittämiseksi”. Asiakastieto ei kuitenkaan ole taho, jolle tämä tieto rahoitusalan toimijana ”luovutetaan”, vaan tieto siirretään Asiakastiedolle käsiteltäväksi rekisterinpitäjien lukuun. Asiakastieto toimii tiedon käsitelijänä, kun se sille annettujen toimeksiantojen mukaisesti ylläpitää rekistereitä, joista tietoja toisille luovutetaan.

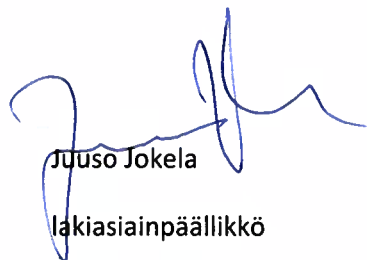
Lakiehdotukseen on sisällytetty myös automaattista päätöksentekoa koskeva 18 c §. Asiakastiedon mielestä kyseinen pykälä on tarpeeton. Oikeus tehdä tällaisia päätöksiä luottolaitoksilla on jo suoraan EU:n tietosuoja-asetuksen 22 artiklan perusteella (”välttämätön rekisteröidyn ja rekisterinpitäjän välisen sopimuksen tekemistä varten”). Huomattava on, että tietosuoja-asetuksen johdannossa (no. 71) käytetään ilmaisua ”jos se on tarpeen rekisteröidyn ja rekisterinpitäjän välisen sopimuksen tekemistä varten”. Sana ”välttämätön” ei tarkoita sitä, että automatisoituja päätöksiä ei saisi tehdä muulloin kuin silloin, kun päätöksiä ei voida tehdä millään muulla tavalla. Englanninkielisessä asetustekstissä käytetään termiä ”necessary” sekä itse artiklan tekstissä, että johdanto no. 71:ssä. Pidämme sanaa ”tarpeellinen” oikeampana käännöksensä. Lisäämällä mainitun säännöksen luottolaitoslakiin lainsäätäjät antaisi virheellisen kuvan, että automaattinen päätöksenteko luotonannossa tai muussa sopimuskentkoon liittyvässä päätöksenteossa **myös** luottolaitostoiminnan ulkopuolella vaatisi analogisesti aina erityistä kansallista lainsäädäntöä. Tietosuoja-asetus lähtee kuitenkin ajatuksesta, että sopimuksen tekoon liittyen automatisoitujen päätösten tekeminen on sallittua. Kansallisessa lainsäädännössä ei pidä säätää asiasta, josta on jo säädetty tietosuoja-asetuksessa.

Yksityiskohtaisissa perusteluissa (s.18 toinen kappale) viitataan myös kumottavaan henkilötietolakiin (...*kuten henkilötietolakia*). Kohta pitänee kuulua ...*kuten tietosuojalakia*, joka on uuden kansallisen lainsäädännön nimi.

Suomen Asiakastieto Oy

Jukka Ruuska

toimitusjohtaja

Juuso Jokela

lakiasiainpäällikkö

Liitteet: Tietosuojalautakunnan päätös Nro 2/4.2.2004 diaarinumero 8/932/2003
Helsingin hallinto-oikeuden päätös 15.12.2004, 04/1066/2, 01641/04/5310.

TIETOSUOJALAUTAKUNTA

PÄÄTÖS Nro 2/4.2.2004
Asian dnro 8/932/2003

ASIA

- 1) Tietosuojalautakunnan asiakashäiriörekisterin ylläpitoa varten myöntämän luvan nro 16/23.8.1999 peruuttamista koskeva hakemus
- 2) Henkilötietojen käsittelyä asiakashäiriörekisterin ylläpitoa varten koskeva lupahakemus.

HAKIJAT

Suomen Pankkiyhdistys valtakirjalla päätöksen liitteessä mainittujen yhteisöjen puolesta

HAKEMUS

Hakijat pyytävät, että hakijoille myönnettäisiin toistaiseksi voimassa oleva henkilötietolain 8 §:n 1 momentin 9 kohdassa ja henkilötietolain 43 §:ssä tarkoitettu lupa saada

A) Tallettaa asiakashäiriörekistereihinsä entisiä asiakkaitaan koskevia saamisen maksun viivästymistietoja.

B) Kerätä ja tallettaa asiakashäiriörekistereihinsä sekä käyttää tietoja sellaisista väärinkäytöksistä, joissa hakija on asianomistaja ja jotka kohdistuvat hakijoiden harjoittamaan

- 1) talletusten ja muiden vaadittaessa takaisinmaksettavien varojen hankkimiseen yleisöltä
- 2) luotonantoon, rahoitustoimintaan ja muuhun rahoituksen järjestämiseen
- 3) rahoitusleasingiin
- 4) yleiseen maksujenvälitykseen ja muuhun maksuliikkeeseen
- 5) sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun, siihen liittyvään tietojenkäsittelyyn ja tietojen tallentamiseen sähköiselle tietovälineelle
- 6) maksujen perimiseen
- 7) valuutanvaihtoon
- 8) notariaattitoimintaan
- 9) arvopaperikauppaan ja muuhun arvopaperitoimintaan
- 10) takaustoimintaan
- 11) sijoituspalvelujen tarjoamiseen
- 12) sijoituskohteiden säilytys- ja hoitopalveluun tai tallelokeropalveluun
- 13) tunnisteiden ja tunnistepalvelujen tarjontaan
- 14) maksuvälineiden, kuten pankkikorttien ja shekkien myöntämiseen.

C) Luovuttaa B kohdassa tarkoitettuja väärinkäytöstietoja toisille hakijayhteisöille, jos luovuttaminen on tarpeen näitä kohtaan suunnattujen rikosten ja rikossarjojen ehkäisemiseksi ja katkaisemiseksi sekä tekijöiden kiinnisaamiseksi tai luottolaitosten luoton- ja sitoumustenantoon liittyvien riskien pienentämiseksi. Tietoa velan tai vaatimuksen markkamäärästä ei kuitenkaan luovutettaisi.

A ja B-kohdissa tarkoitetuista tiedoista talletettaisiin asiakashäiriörekistereihin seuraavat tiedot:

- tieto häiriön ajankohdasta
- tieto rekisteröintipäivästä
- koodi, joka ilmaisee, että kysymyksessä on A-kohdassa tarkoitettu tieto sekä mahdollinen luoton numero. Koodiin tehtäisiin lisämerkintä, jos saaminen on hoidettu ilman oikeudellisia perimistoimia.
- koodi, joka ilmaisee, että kysymyksessä on B-kohdassa tarkoitettu tieto
- rekisteröidyn nimi, henkilötunnus tai sen puuttuessa syntymäaika sekä osoite ja ammatti, jos ne ovat tiedossa
- velan tai vaatimuksen määrä tuhansina markkoina
- tieto siitä, mikä luvan saaneista yhteisöistä on ilmoittanut tallennettavan tiedon

Tietoja on tarkoitus käyttää väärinkäytösten estämiseksi sekä hakijoiden luoton- ja sitoumustenantoon liittyvien riskien pienentämiseksi.

Hakijat esittävät, että lupa myönnetään jäljempänä mainituin poikkeuksin samansisältöisenä kuin lupa nro 16/23.8.1999 on myönnetty sen hakijoille. Samalla hakijat pyytävät, että lupa nro 16/23.8.1999 peruutetaan.

Hakijat ovat täydentäneet hakemustaan 22.1.2004 päivätyllä kirjelmällä ja hakijoita koskevilla 31.1.2004 päivitettyillä tiedoilla sekä hakijan edustajan Elli Myllylän puhelimitse ja sähköpostitse antamalla selvityksillä.

Asian aikaisempi käsittely

Suomen Pankkiyhdistys pyysi 14.5.2003 päivätyllä hakemuksella ja sen 26.8.2003 ja 28.8.2003 saapuneilla täydennyksillä hakemuksessa mainittujen yhteisöjen puolesta, että pankeille myönnetyn, toistaiseksi voimassa olevan asiakashäiriörekisteriä koskevan luvan nro 16/23.8.1999 luvanhaltijoiden joukkoon lisättäisiin eräitä yhteisöjä. Luvan perusteet olisivat olleet samat kuin muilla luvanhaltijoilla.

Suomen Pankkiyhdistys pyysi samalla päivittämään luvanhaltijoita koskevat nimitiedot, joissa oli luottolaitoksissa tapahtuneiden yhtiöoikeudellisten järjestelyjen seurauksena tapahtunut muutoksia luvan myöntämisen jälkeen.

Koska lainsäädännön muuttumisen vuoksi täsmällisen ja toimivan luvan myöntäminen siten, että uusia luvanhaltijoita lisättäisiin vanhan luvan piiriin, ei ollut luontevaa, tietosuojalautakunta pyysi kirjeellään 13.10.2003 Suomen Pankkiyhdistystä peruuttamaan lupahakemuksensa 14.5.2003 ja toimittamaan tietosuojalautakunnalle kokonaan uuden asiakashäiriörekisteriä koskevan lupahakemuksen, jossa sanallisesti kuvailtaisiin ne toimialat ja toiminnot, joiden halutaan sisältyvän luvan piiriin.

Suomen Pankkiyhdistys on toimittanut tietosuojalautakunnalle uuden 25.11.2003 päivätyin hakemuksen, jossa samalla pyydetään, että vanha voimassaoleva lupa peruutettaisiin. Suomen Pankkiyhdistys on peruuttanut samalla lupahakemuksensa 14.5.2003.

Hakemuksen perustelut

Hakijat ilmoittavat, että hakemuksen perustelut ovat samat kuin luvassa nro 16/23.8.1999.

Väärinkäytöstietojen osalta hakijat toteavat, että hakijoiden palveluihin tai liiketoimintaan kohdistuneita väärinkäytöksiä koskevilla tiedoilla on merkitystä arvioitaessa henkilön luotettavuutta luoton- ja sitoumustenannon yhteydessä. Lisäksi väärinkäytöstiedoilla on merkitystä hakijoiden pyrkiessä estämään väärinkäytöksiä sekä ehkäisemään ja katkaisemaan hakijoihin suunnattuja rikoksia ja rikossarjoja. Tiedoilla on merkitystä myös tekijöiden kiinnisaamisessa. Väärinkäytöstietojen luovuttaminen toisille hakijoille helpottaa merkittävästi hakijoihin kohdistuvien väärinkäytösten estämistä ja hakijoiden luoton- ja sitoumustenantoon liittyvien riskien pienentämistä. Hakijat katsovat, että tärkeä yleinen etu edellyttää, että hakijoilla on mahdollisuus käsitellä tietoja hakijoiden palveluihin ja liiketoimintaan kohdistuneista väärinkäytöksistä.

Hakijoiden mukaan tarve väärinkäytöstietojen käsittelyyn on edellisen lupakäsittelyn jälkeen entisestään korostunut asioinnin siirryttyä ja siirtyessä yhä suuremmissa määrin sähköisten palvelujen käyttöön sekä maksu- ja luottokorttien määrän jatkuvasti lisääntyessä. Myös rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annettu lainsäädäntö on viime vuosina muuttunut ja asiakkaan tuntemiseen ja tunnistamiseen liittyvät velvoitteet korostuneet entisestään.

Muutokset voimassa olevaan lupaan ja muutosten perustelut

Luvan hakijat

Luvan hakijat ovat pääosin samoja kuin voimassa olevan luvan nro 16/23.8.1999 haltijat. Luvanhaltijoiden nimitiedoissa tapahtuneet muutokset ovat pääosin seurausta yrityksissä tapahtuneista yhtiöoikeudellisista järjestelyistä. Luvan hakijoiden joukossa on uusina yrityksinä Tapiola Pankki Oy, OP-Asuntoluottopankki Oyj, Aktia Hypoteekkipankki Oyj ja Mandatum Pankkiiriliike Oy. Edellä mainitut yritykset on perustettu vuoden 1999 jälkeen, joten ne eivät ole nykyisen luvan piirissä.

Tapiola Pankki Oy on talletuspankki ja Mandatum Pankkiiriliike Oy sijoituspalveluyritys, jotka harjoittavat vastaavaa toimintaa kuin nykyisen luvan haltijoina olevat talletuspankit ja sijoituspalveluyritykset. OP- Asuntoluottopankki Oyj ja Aktia Hypoteekkipankki Oyj ovat kiinnitysluottopankkilain (1240/1999) mukaisia kiinnitysluottopankkeja, jotka myöntävät kiinteistö- tai asuntovakuudellisia luottoja ja laskevat liikkeeseen kiinteistö- tai julkisyhteisövuokudellisia joukkovelkakirjoja.

Väärinkäytöstietojen käsittely

Voimassa oleva lupa nro 16/23.8.1999 on myönnetty siten, että luvanhaltijoilla on lupa käsitellä tietoja luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 §:ssä tai sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 ja 16 §:ssä tarkoitettuihin toimintoihin kohdistuvista väärinkäytöksistä. Viitattu luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 § on

sittemmin kumottu. Tämän vuoksi uusi lupa tulisi myöntää siten, että hakijoilla on lupa käsitellä tietoja väärinkäytöksistä, jotka kohdistuvat hakemuksessa mainittuihin hakijoiden harjoittamiin toimintoihin.

Kaikki hakijat ovat joko luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä, joille sallittu liiketoiminnan ala on määritelty lainsäädännössä. Hakemus kattaa liiketoiminnoista ne, joihin kohdistuvia väärinkäytöstietoja on edellä esitetyn perusteiden tarpeellista käsitellä.

Väärinkäytöstietoja koskevat lupamääräykset

Hakijat esittävät, että voimassa olevan luvan nro 16/23.8.1999 väärinkäytöstietojen käsittelyä koskevaa lupamääräystä 2 täydennettäisiin seuraavalla virkkeellä:

Oikeus merkinnän tekemiseen on joka tapauksessa vuoden kuluessa siitä, kun luvan haltija saa tiedon rikoksesta epäillyn henkilöllisyydestä.

Hakijat katsovat, että voimassa olevan lupamääräyksen noudattaminen on ongelmallista tilanteissa, joissa epäilty ei vielä rikosprosessia aloitettaessa ole tiedossa. Näin on esimerkiksi toisen korttia väärinkäyttäen tehdyissä maksuvälinepetoksissa lähes aina.

Tilanteessa, jossa esim. asiakas ilmoittaa korttinsa kadonneeksi ja korttia on väärinkäytetty, on pankille syntynyt vahinkoriski. Pankki voi tehdä tutkintapyynnön poliisille, kun se saa tiedon kadonneesta kortista/kortin väärinkäytöstä ja vielä tässä vaiheessa ei ole tiedossa, kuka on epäilty vaikka prosessi onkin vireillä.

Nykyinen lupamääräys ei hakijoiden mielestä ole selvä sen suhteen, missä ajassa merkintä rekisteriin on tehtävä sen jälkeen, kun epäillyn henkilöllisyys selviää. On ollut tilanteita, joissa kotietsinnän yhteydessä on löytynyt kadonneiksi ilmoitettuja pankkikortteja useampia ja näiden korttien katoamisesta on tehty ilmoitus pankille jo kauan ennen niiden löytymistä. Tällaisessa tilanteessa epäillyn henkilöllisyys selviää paljon sen jälkeen, kun pankki on tehnyt poliisille tutkintapyynnön. Lupamääräyksestä tulisi selvästi käydä ilmi, että vuoden määräaika merkinnän tekemiselle alkaisi vasta henkilöllisyyden selviämisestä eikä tutkintapyynnön tekemisestä, jos näiden ajankohtien välillä on selvä ero.

TIETOSUOJALAUTAKUNNAN PÄÄTÖS JA PERUSTELUT

1) Luvan peruutus

Tietosuojalautakunta **peruuttaa** luvan haltijoiden pyynnöstä näille myöntämänsä luvan nro 16/23.8.1999 dnro 21/72/99.

2) Lupahakemus

Rekisterinpitäjä

Rekisterinpitäjällä tarkoitetaan henkilötietolain 3 §:n 4 kohdassa yhtä tai useampaa henkilöä, yhteisöä, laitosta tai säätiötä, jonka käyttöä varten henkilörekisteri perustetaan ja jolla on oikeus määrätä henkilörekisterin käytöstä tai jonka tehtäväksi rekisterinpito on lailla säädetty.

Hakijoilta saadun selvityksen mukaan kullakin hakijalla on oma asiakashäiriörekisterinsä. Rekisterin teknisen ylläpidon hoitaa Suomen Asiakastieto Oy. Tietosuojalautakunta katsoo, että kukin hakijayhteisö on oman asiakashäiriörekisterinsä henkilötietolain 3 §:n 4 kohdassa tarkoitettu rekisterinpitäjä.

A. Maksun viivästymistä koskevien tietojen käsittely

Henkilötietojen käsittelyllä tarkoitetaan henkilötietolain 3 §:n 2 kohdassa kaikkia henkilötietoihin kohdistuvia toimenpiteitä, mm. henkilötietojen keräämistä, tallettamista ja luovuttamista.

Henkilötietolain 8 §:ssä säädetään henkilötietojen käsittelyn yleisistä edellytyksistä. Henkilötietoja saa käsitellä ainoastaan 8 §:n 1 momentin 1-9 kohdassa mainituilla edellytyksillä.

Henkilötietoja saa käsitellä henkilötietolain 8 §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla, jos rekisteröidyllä on asiakas- tai palvelussuhteen, jäsenyyden tai muun niihin verrattavan suhteen vuoksi asiallinen yhteys rekisterinpitäjän toimintaan.

Henkilötietoja saa käsitellä henkilötietolain 8 §:n 1 momentin 9 kohdan nojalla, jos tietosuojalautakunta on antanut käsittelyyn henkilötietolain 43 §:n 1 momentissa tarkoitetun luvan.

Tietosuojalautakunta katsoo, että henkilötietolain 8 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu yhteysvaatimus ei täyty hakijoiden rekisterinpidossa siltä osin, kuin tarkoitus on käsitellä saamisen maksun viivästystietoja, jotka koskevat henkilöitä, joiden asiakassuhde tai muu asiallinen yhteys luottolahtokseen on katkennut esimerkiksi saatavien suorittamisen vuoksi.

Koska henkilötietolain 8 §:n 1 momentin 1-8 kohdissa säädetty edellytykset henkilötietojen käsittelylle eivät täyty siltä osin kuin tarkoitus on käsitellä edellä mainittujen henkilöiden tietoja, tarvitsevat hakijat maksun viivästymistä koskevien tietojen käsittelyyn tietosuojalautakunnan henkilötietolain 43 §:n 1 momentissa tarkoitetun luvan.

Henkilötietolain 43 §:n 1 momentin mukaan tietosuojalautakunta voi antaa 8 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitetun luvan henkilötietojen käsittelyyn mm., jos käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän tai tiedot saavan sivullisen oikeutetun edun toteuttamiseksi edellyttäen, ettei tietojen tällainen käsittely vaaranna henkilön yksityisyyden suojaa ja oikeuksia.

"hyönteis-
sienokki"

Päätös

Tietosuojalautakunta katsoo, että saamisen maksun viivästymistä koskevilla tiedoilla on merkitystä arvioitaessa henkilön taloudellista asemaa, sitoumusten hoitokykyä ja luotettavuutta.

Hakijoiden, joiden taloudelliset riskit luoton- ja sitoumustenannossa saattavat olla huomattavat, on tärkeää säilyttää maksun viivästymistietoja jonkin aikaa asiakassuhteen katkeamisen jälkeenkkin, koska asianomainen voi lyhyessäkin ajassa hakeutua uudestaan yhteisön asiakkaaksi. Tämän vuoksi tietosuojalautakunta katsoo, että hakemuksessa tarkoitettu maksun viivästymistä koskevien tietojen käsittely on tarpeen hakijoiden oikeutetun edun toteuttamiseksi.

Tietosuojalautakunta **myöntää** hakijoille luvan käsitellä hakemuksessa tarkoitettulla tavalla entisiä asiakkaitaan koskevia saamisen maksun viivästymistietoja luoton- ja sitoumustenantoon liittyvien riskien pienentämiseksi.

Lupamääräykset

Rekisteröidyn yksityisyyden suojaamiseksi tietosuojalautakunta asettaa maksun viivästymistietojen käsittelylle seuraavat lupamääräykset:

- 1) Tiedon saa tallettaa vain, jos eräännytynyt saaminen on ollut maksamatta yli 60 päivää eräpäivästä.
- 2) Tietoa ei saa tallettaa, jos asiakkaan kanssa on 1-kohdassa mainitun ajan kuluessa sovittu maksujärjestelyistä.
- 3) Tämän luvan nojalla ei tietoa saa tallettaa ja talletettu tieto on hävitettävä, jos maksun suorittamisesta on kulunut 2 vuotta.
- 4) Tämän luvan nojalla talletetusta tiedosta ja sen käyttötarkoituksesta on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava kirjallisesti rekisteröidylle.

Määräysten perustelut

1–3) Näillä lupamääräyksillä halutaan varmistaa, ettei rekisteriin talleteta tilapäisistä maksuvaikeuksista johtuvia maksuhäiriöitä. Lupamääräykset on asetettu myös sen vuoksi, ettei maksun viivästymisen vaikutus ulottuisi kohtuuttoman pitkälle ajalle ja koska rekisteröidyn luottokelpoisuus saattaa kohentua lyhyessäkin ajassa.

4) Rekisteröitävillä tulee olla tieto siitä, että heistä talletetaan hakemuksessa tarkoitettuja maksuviivästystietoja ja siitä, että näitä tietoja voidaan käyttää heitä koskevassa päätöksenteossa. Lupamääräyksellä halutaan varmistaa, sen lisäksi mitä henkilötietolain 24 §:ssä yleisestä informointivelvollisuudesta on säädetty, rekisterinpidon avoimuuden periaatteen toteutuminen.

2
aulo
20

Vain
viivästystieto

B. Väärinkäytöstietojen käsittely

Arkaluonteisina henkilötietoina pidetään henkilötietolain 11 §:n mukaan mm. henkilötietoja, jotka kuvaavat tai on tarkoitettu kuvaamaan rikollista tekoa. Rikollisella teolla tarkoitetaan sellaista lainvastaista menettelyä, josta on säädetty rangaistus.

Hakijoiden asiakashäiriörekistereihin on tarkoitus tallettaa väärinkäytöksistä koodi, joka ilmaisee, että kysymyksessä on sellainen hakijoiden palveluihin tai liiketoimintaan kohdistunut väärinkäyttö, jossa hakija on asianomistaja. Hakemuksen mukaan merkintä väärinkäytöksestä tehtäisiin, jos asiasta on tehty rikosilmoitus, tutkintapyyntö tai syytepyyntö taikka rikosprosessi on saatettu muulla tavoin vireille. Merkintä kertoo siis, että rekisteröity on hakijan käsityksen mukaan syyllistynyt rikolliseen tekoon. Väärinkäytöstiedot ovat näin ollen rikollista tekoa koskevia eli arkaluonteisia tietoja.

Henkilötietolain 8 §:n 3 momentin mukaan arkaluonteisten henkilötietojen käsittelystä säädetään henkilötietolain 3 luvussa. Henkilötietolain 3 luvun 11 §:n mukaan arkaluonteisten henkilötietojen käsittely on kielletty. Arkaluonteisten tietojen käsittelykiellon poikkeuksista on säädetty henkilötietolain 12 §:ssä.

Arkaluonteisia henkilötietoja saa käsitellä henkilötietolain 12 §:n 1 momentin 1-13 kohdissa säädettyissä tapauksissa. Arkaluonteisia tietoja saa käsitellä 13 kohdan nojalla, jos tietosuojalautakunta on antanut käsittelyyn lain 43 §:n 2 momentissa tarkoitetun luvan. Henkilötietolain 43 §:n 2 momentin mukaan tietosuojalautakunta voi antaa luvan arkaluonteisten henkilötietojen käsittelyyn tärkeää yleistä etua koskevasta syystä.

Koska henkilötietolain 12 §:n 1 momentin 1-12 kohdissa säädetyt edellytykset arkaluonteisten henkilötietojen käsittelylle eivät täyty, tarvitsevat hakijat väärinkäytöstietojen käsittelyyn henkilötietolain 12 §:n 1 momentin 13 kohdassa tarkoitetun luvan.

Päätös

Tietosuojalautakunta katsoo, että vaikka väärinkäytöksiä koskevilla tiedoilla sinänsä ei ole välitöntä yhteyttä henkilön taloudelliseen asemaan ja sitoumusten hoitokykyyn, saattaa tiedoilla välittömästi hakijoiden hakemuksessa tarkoitettuihin toimintoihin kohdistuneista väärinkäytöksistä olla merkitystä arvioitaessa henkilön luotettavuutta luoton- ja sitoumustenannon yhteydessä. Väärinkäytöstietojen käsittelyllä voidaan lisäksi katsoa olevan merkitystä hakijoiden pyrkiessä estämään väärinkäytöksiä eli ehkäisemään ja katkaisemaan hakijoihin suunnattuja rikoksia ja rikossarjoja sekä tekijöiden kiinnisaamisessa. Väärinkäytöstietojen luovuttaminen toisille hakijoille helpottaa merkittävästi hakijoihin kohdistuvien väärinkäytösten estämistä ja hakijoiden luoton- ja sitoumustenantoon liittyvien riskien pienentämistä.

Tietosuojalautakunta katsoo, että tärkeä yleinen etu edellyttää, että hakijoilla on mahdollisuus käsitellä tietoja hakijoiden hakemuksessa tarkoitettuihin toimintoihin välittömästi kohdistuneista väärinkäytöksistä.

Tämän vuoksi tietosuojalautakunta **myöntää** hakijoille luvan käsitellä tietoja väärinkäytöksistä, jotka kohdistuvat välittömästi hakemuksessa tarkoitettuun hakijoiden harjoittamaan toimintaan hakijoiden luoton- ja sitoumustenantoon liittyvien riskien pienentämiseksi ja väärinkäytösten estämiseksi.

Lupamääräykset

Rekisteröidyn yksityisyyden suojaamiseksi tietosuojalautakunta asettaa väärinkäytöstietojen käsittelylle seuraavat lupamääräykset:

- 1) Tietoa ei saa rekisteröidä ennen kuin asiasta on tehty rikosilmoitus, tutkintapyyntö tai syytepyyntö taikka rikosprosessi on saatettu muulla tavoin vireille.
- 2) Merkintä väärinkäytösrekisteriin on tehtävä viimeistään 1 vuoden kuluessa siitä, kun rekisterinpitäjä on saattanut rikosprosessin vireille tai kun rekisterinpitäjä on saanut tiedon siitä, että joku muu on saattanut rikosprosessin vireille, taikka kun syyttäjä on päättänyt nostaa syytteen asiassa. Tapauksissa, joissa epäillyn henkilöllisyys ei ole tiedossa kun rikosprosessi saatetaan vireille, on merkintä tehtävä viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun luvanhaltija saa tiedon rikoksesta epäillyn henkilöllisyydestä.
- 3) Tieto on poistettava välittömästi, kun asianomainen on alioikeuden tuomiolla todettu syyttömäksi väärinkäytökseen tai oikeusprosessista on luovuttu. Tieto on poistettava välittömästi myös silloin, kun ylempi oikeusaste vapauttaa alemman oikeusasteen tuomitseman henkilön.
- 4) Tiedon saa rekisteröidä uudelleen, jos ylempi oikeusaste tuomitsee henkilön, jonka alempi oikeusaste on vapauttanut.
- 5) Tieto on poistettava viimeistään 5 vuoden kuluttua siitä, kun väärinkäytös on ensimmäisen kerran rekisteröity.
- 6) Rekisteröidylle on ilmoitettava ensimmäisen häntä koskeva rekisterimerkinnän tekemisestä väärinkäytösrekisteriin.
- 7) Rekisteröidylle on ilmoitettava väärinkäytöstietojen käytöstä päätöksenteossa sekä siitä, mistä rekisteristä väärinkäytöstiedot ovat peräisin ja milloin ne on hankittu, jos luoton epäminen tai muu rekisteröidylle kielteinen päätös johtuu asiakashäiriörekisterissä olevista tiedoista.

Määräysten perustelut

- 1) Rekisteröidyn oikeusturva edellyttää, että rekisteröitävä väärinkäytös saatetaan viranomaisten tutkittavaksi asianomistajan itsensä tai jonkun muun aloitteesta.
- 2) Lupamääräys on asetettu, jottei väärinkäytöksen rekisteröinnin viivästyminen kohtuuttomasti viivästyttäisi tiedon säilyttämisaajan alkua.
- 3) Rekisterinpitäjän on huolehdittava siitä, että rekisterissä oleva, tietojen käsittelyn tarkoituksen kannalta virheellinen tieto poistetaan. Väärinkäytöstietojen laatu huomioon ottaen tieto on poistettava välittömästi.
- 4-5) Tieto on poistettava asetetussa määräajassa, koska tiedon voidaan arvioida tässä ajassa menettäneen merkityksensä kyseessä olevan henkilötietojen käsittelyn

*Onko
hakijoiden
dataa?*

*"Tietojen
rekisteröinti"
ei AT rek.*

tarkoituksen kannalta. Tämä määräaika koskee myös tilanteita, joissa tieto halutaan rekisteröidä uudelleen silloin, kun ylempi oikeusaste on tuominnut henkilön, jonka alempi oikeusaste on vapauttanut.

- 6-7) Lupamääräykset on asetettu, jotta rekisteröity saisi henkilötietolain 24 §:ssä tarkoitettua yleisen informaation lisäksi tiedon rekisterimerkinnän käyttämisestä häntä koskevassa päätöksenteossa. Koska väärinkäytöstiedot ovat rinnastettavissa luottotietoihin, on väärinkäytöstietojen käytöstä ilmoittamisessa perusteltua noudattaa samaa menettelyä, joka on henkilöluottotietojen osalta säädetty henkilötietolain 25 §:n 2 momentissa.

LUVAN VOIMASSAOLO

Lupa myönnetään olemaan voimassa toistaiseksi.

Lupamääräyksiä voidaan tietosuojavaltuutetun tai luvan saajan hakemuksesta muuttaa tai täydentää, jos se muuttuneiden olosuhteiden vuoksi on perusteltua.

Tietosuojalautakunta voi tietosuojavaltuutetun hakemuksesta peruuttaa luvan, kun edellytyksiä luvan myöntämiselle ei enää ole tai kun rekisterinpitäjä toimii luvan tai siihen liitettyjen määräysten vastaisesti.

MAKSU Päätöksestä perittävä maksu on 130 euroa.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Henkilötietolaki

3 §:n 4 kohta, 8 §:n 1 momentti, 11 §:n 3 kohta, 12 §:n 1 momentin 13 kohta ja 43 §

Oikeusministeriön asetus oikeusministeriön ja eräiden hallinnonalalla toimivien viranomaisten suoritteista perittävistä maksuista

1 §:n 1 mom., 2 §:n 2 kohta

ILMOITUS EY:N KOMISSIOLLE

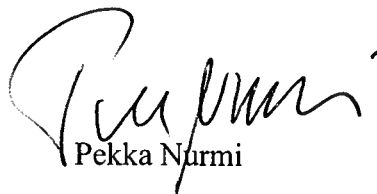
Tietosuojalautakunta tekee tästä päätöksestä yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 6 kohdan mukaisen ilmoituksen EY:n komissiolle päätöksen tultua lainvoimaiseksi.

MUUTOKSENHAKU

Tietosuojalautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla noudattaen, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valitusosoitus on liitteenä.

puheenjohtaja

Pekka Nurmi

sihteeri

Leena Rantalankila

Päätöksen tekemiseen ovat ottaneet osaa tietosuojalautakunnan puheenjohtaja Pekka Nurmi sekä jäsenet Timo Konstari, Matti Loporanta, Sven-Gustaf Lindroos, Lea Mäntyniemi, Anna-Leena Reinikainen ja Tuula Sario.

Jakelu hakija, tietosuojavaltuutettu
Tiedoksi Suomen Asiakastieto Oy

Osuuspankkikeskus Osk jäsenpankkiensa ja tytäryritystensä sekä näiden tytäryritysten puolesta

OKO Osuuspankkien Keskuspankki Oyj
Osuuspankit
Okopankki Oyj
OKO-Investointiluottopankki Oyj
OP-Asuntoluottopankki Oyj
OP-Kotipankki Oyj
Opstock Oy
Osuuspankki Realum

Sampo Oyj
Sampo Pankki Oyj
Sampo Rahoitus Oy
Mandatum Pankkiiriliike Oy

Nordea Pankki Suomi Oyj
Nordea Rahoitus Suomi Oy
Nordea Capital Oy
Nordea Securities Oy

Danske Bank A/S, Helsingin sivukonttori
Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ), Helsingin sivukonttori
Svenska Handelsbanken AB (julk), Suomen sivukonttoritoiminta
Handelsbanken Rahoitus Oyj

Aktia Säästöpankki Oyj
Aktia Hypoteekkipankki Oyj

Tapiola Pankki Oy

Ålandsbanken Abp

Säästöpankkiliitto ry jäsenpankkiensa puolesta
Paikallisosuuspankkiliitto ry jäsenpankkiensa puolesta

VALITUSOSOITUS

Tietosuojalautakunnan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta Helsingin hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella.

Valituskirjelmä jätettävä 30 päivän kuluessa

Valituskirjelmä on toimitettava Helsingin hallinto-oikeuden kirjaamoon 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta, tiedoksisaantipäivää lukuunottamatta.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin on kysymyksessä sijaistiedoksianto (eli kun päätöstä ei ole annettu suoraan Teille), päätös katsotaan tiedoksisaaduksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä.

Valituskirjelmän sisältö

Valituskirjelmässä, joka on osoitettava Helsingin hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava:

- päätös, johon haetaan muutosta,
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi,
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan,
- valittajan nimi ja kotikunta,
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä.

Valituskirjelmään on liitettävä:

- tietosuojalautakunnan päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä,
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta,
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Muun asiamiehen kuin asianajajan ja yleisen oikeusavustajan on liitettävä valituskirjelmään valittajan antama valtakirja.

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi toimittaa henkilökohtaisesti tai valtuutetun asiamiehen välityksellä. Omalla vastuulla valituskirjelmän voi lähettää myös postitse tai lähetin välityksellä. Postiin valitusasiakirjat on jätettävä niin ajoissa, että ne ehtivät perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä.

Helsingin hallinto-oikeuden postiosoite on PL 120, 00521 Helsinki.

Käyntiosoite kirjaamoon on Ratapihantie 9.

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUS

PL 120, Ratapihantie 9

00521 HELSINKI

p. 010 36 42000, f. 010 36 42079

s-posti helsinki.hao@om.fi

PÄÄTÖS

04/1066/2

15.12.2004

01641/04/5310

ASIA

Tietosuojalautakunnan lupapäätöstä koskeva valitus

MUUTOKSENHAKIJAT

Osuuspankkikeskus Osk jäsenpankkiensa ja tytäryritystensä sekä näiden tytäryritysten puolesta sekä muut päätöksen liitteestä ilmenevät luottolaitokset/

Suomen Pankkiyhdistys

PL 1009

00100 HELSINKI

PÄÄTÖS, JOHON ON HAETTU MUUTOSTA

Tietosuojalautakunnan päätös 4.2.2004 Nro 2

Tietosuojalautakunta on hakijoiden pyynnöstä peruuttanut aikaisemmin myöntämänsä luvan 16/23.8.1999 dnro 21/72/99.

Tietosuojalautakunta on myöntänyt hakijoille luvan käsitellä tietoja väärinkäytöksistä, jotka kohdistuvat välittömästi hakemuksessa tarkoitettuun hakijoiden harjoittamaan toimintaan hakijoiden luoton- ja sitoumustenantoon liittyvien riskien pienentämiseksi ja väärinkäytösten estämiseksi. Tietosuojalautakunta on asettanut väärinkäytöstietojen käsittelylle rekisteröidyn yksityisyyden suojaamiseksi lupamääräyksen numero 6: Rekisteröidylle on ilmoitettava ensimmäisen häntä koskevan rekisterimerkinnän tekemisestä väärinkäytösrekisteriin.

Tietosuojalautakunta on perustellut edellä mainittua lupamääräystä seuraavasti: Lupamääräys on asetettu, jotta rekisteröity saisi henkilötietolain 24 §:ssä tarkoitetun yleisen informaation lisäksi tiedon rekisterimerkinnän käyttämisestä häntä koskevassa päätöksenteossa. Koska väärinkäytöstiedot ovat rinnastettavissa luottotietoihin, on väärinkäytöstietojen käytöstä ilmoittamisessa perusteltua noudattaa samaa menettelyä, joka on henkilöluottotietojen osalta säädetty henkilötietolain 25 §:n 2 momentissa.

VAATIMUKSET HALLINTO-OIKEUDESSA

Muutoksenhakijat ovat vaatineet, että väärinkäytöstietojen käsittelyyn liittyvä lupamääräys numero 6 poistetaan. Jos hallinto-oikeus päätyy siihen, ettei määräystä voida kokonaan poistaa, tulee lupamääräykseen lisätä seuraava tarkennus: "Ilmoitus rekisteröinnistä on tehtävä aikaisintaan 18 kuukauden kuluttua rekisteröinnistä."

Muutoksenhakijat ovat viitanneet Rahoitustarkastuksen ja keskusrikospoliisin antamiin lausuntoihin. Molemmat lausunnonantajat toteavat, että lupamääräys numero 6 on omiaan vähentämään väärinkäytöstietojen rekisteröinnistä saatavaa hyötyä.

Yhteiskunnan kannalta on välttämätöntä, että varsinkin laajat talousrikokset saadaan selvitettyksi ja niistä aiheutuvat vahingot minimoituiksi. Tietosuojalautakunnan myöntämän poikkeusluvan nojalla tapahtuvalla väärinkäytöstietojen rekisteröinnillä pyritään ennaltaehkäisemään väärinkäytöksiä ja niiden myötä syntyviä vahinkoja. Rekisterimerkintä tehdään pääsääntöisesti pian rikosilmoituksen tekemisen jälkeen. Jos rekisterimerkinnästä ilmoitettaisiin rekisteröidylle, hän saisi mahdollisuuden hävittää asian selvittämisen kannalta oleellista näyttöä jo ennen kuin poliisi olisi ehtinyt aloittaa asian tutkinnan. Tarkoituksenmukaista ei ole vesittää rekisteröinnin ennaltaehkäisevää vaikutusta ilmoittamalla rekisteröidylle rekisterimerkinnän tekemisestä. Ilmoittaminen vaikeuttaisi väärinkäytösten selvittämistä ja erityisesti talousrikostutkintaa. Liian aikainen ilmoittaminen vaikeuttaa myös koko poikkeusluvan tarkoitusperien toteutumista. Suomen Pankkiyhdistyksen jäsenpankkien kautta hoidetaan merkittävä osa rahoitustapahtumista ja suurin osa Suomessa tapahtuvasta maksuliikenteestä. Ilmoitusvelvollisuudella olisi pankkitoiminnan laajuus ja laatu huomioon ottaen huomattavasti kauaskantoisemmat vaikutukset kuin muiden vastaavien lupien haltijoiden ilmoitusvelvollisuudella.

ASIAN KÄSITTELY JA SELVITTÄMINEN

Tietosuojavaltuutettu ja tietosuojalautakunta ovat antaneet lausunnot. Tietosuojalautakunta on katsonut ottaen huomioon Rahoitustarkastuksen ja keskusrikospoliisin antamat lausunnot ja väärinkäytöstietojen käsittelyn tarkoituksen, että valituksenalainen lupamääräys on poistettavissa. Tietosuojalautakunta on todennut, että mikäli lupamääräys poistetaan, määräytyy informointivelvollisuus henkilötietolain 24 §:n 1 momentin mukaisesti. Informointivelvollisuudesta voidaan kuitenkin poiketa henkilötietolain 24 §:n 2 momentin 2 kohdan nojalla, mutta vain siinä määrin kuin poikkeaminen on välttämätöntä rikosten ehkäisemiseksi tai selvittämiseksi.

Muutoksenhakijat ovat antaneet vastaselityksen.

MERKITÄÄN

Hallinto-oikeus on päätöksellään 14.5.2004 nro 04/0396/2 kieltänyt tietosuojalautakunnan päätöksen kohdassa 2 B asetetun väärinkäytöstietojen käsittelyä koskevan lupamääräyksen nro 6 täytäntöönpanon.

HALLINTO-OIKEUDEN RATKAISU

Hallinto-oikeus poistaa tietosuojalautakunnan päätöksen 2 B kohdassa asetetun väärinkäytöstietojen käsittelyä koskevan lupamääräyksen nro 6.

Perustelut

Henkilötietolain 24 §:n 1 momentin mukaan rekisterinpitäjän on henkilötietoja kerätessään huolehdittava siitä, että rekisteröity voi saada tiedon rekisterinpitäjästä ja tarvittaessa tämän edustajasta, henkilötietojen käsitte-

lyn tarkoituksesta sekä siitä, mihin tietoja säännönmukaisesti luovutetaan, samoin kuin ne tiedot, jotka ovat tarpeen rekisteröidyn oikeuksien käyttämiseksi asianomaisessa henkilötietojen käsittelyssä. Tiedot on annettava henkilötietoja kerätessä ja tallettaessa tai, jos tiedot hankitaan muualta kuin rekisteröidyltä itseltään ja tietoja on tarkoitus luovuttaa, viimeistään silloin kun tietoja ensi kerran luovutetaan.

Henkilötietolain 24 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaan edellä 1 momentissa säädetystä tiedonantovelvollisuudesta voidaan poiketa jos se on välttämätöntä muun ohessa rikosten ehkäisemiseksi tai selvittämiseksi.

Keskusrikospoliisi ja Rahoitustarkastus ovat lausunnoissaan katsoneet valituksessa tarkoitetun lupamääräyksen vaikeuttavan rikosten ennalta ehkäisyä ja selvittämistä. Rahoitustarkastus on lisäksi todennut, että määräyksen noudattaminen saattaa olla ristiriidassa rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (68/1998) 10 §:n kanssa. Saadun asiantuntija-selvityksen perusteella hallinto-oikeus katsoo, että rikosten ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi on välttämätöntä poiketa henkilötietolain 24 §:n 1 momentissa säädetystä tiedonantovelvollisuudesta nyt kysymyksessä olevia väärinkäytöstietoja käsiteltäessä. Sen vuoksi puheena oleva valituksenalaisen päätöksen 2 B kohdassa oleva lupamääräys 6 on poistettava tietosuojalautakunnan päätöksestä.

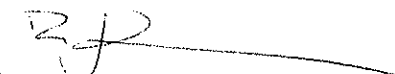
Sovelletut oikeusohjeet Perusteluissa mainitut

MUUTOKSENHAKU Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Valitusosoitus on liitteenä (hallintovalitus 05.03).

Esittelijä

Rita Ruuhimäki

Päätöksen tekemiseen ovat ottaneet osaa hallinto-oikeuden jäsenet Anneli Lönnberg, Sampo Jokinen ja Tuomas Lehtonen (t).

JAKELU

Päätös muutoksenhakijoiden asiamiehelle saantitodistuksin (ilmoitus oikeudenkäyntimaksusta 01.03)

Jäljennös Tietosuojalautakunta
 Tietosuojavaltuutettu
 Helsingin hallinto-oikeuden kirjaamo

SK

LIITE

Osuuspankkikeskus Osk jäsenpankkiensa ja tytäryritystensä sekä näiden tytäryritysten puolesta

OKO Osuuspankkien Keskuspankki Oyj

Osuuspankit

Okopankki Oyj

OKO-Investointiluottopankki Oyj

OP-Asuntoluottopankki Oyj

OP-Kotipankki Oyj

Opstock Oy

Osuuspankki Realum

Sampo Oyj

Sampo Pankki Oyj

Sampo Rahoitus Oy

Mandatum Pankkiiriliike Oy

Nordea Pankki Suomi Oyj

Nordea Rahoitus Suomi Oy

Nordea Capital Oy

Nordea Securities Oy

Danske Bank A/S, Helsingin sivukonttori

Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ), Helsingin sivukonttori

Svenska Handelsbanken AB (julk), Suomen sivukonttoritoiminta

Handelsbanken Rahoitus Oyj

Aktia Säästöpankki Oyj

Aktia Hypoteekkipankki Oyj

Tapiola Pankki Oy

Ålandsbanken Abp

Säästöpankkiliitto ry jäsenpankkiensa puolesta

Paikallisosuuspankkiliitto ry jäsenpankkiensa puolesta

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella.

Valitusaika Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä**, sitä päivää lukuunottamatta.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, päätös katsotaan tiedoksisaaduksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Virkakirjeen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon saapumispäivänään.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa **päätöksessä mainitulle viranomaiselle**. Valitusasiakirjojen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä. Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituksen laatijana on muu henkilö, on valituskirjelmässä ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, jollei hän ole asianajaja tai yleinen oikeusavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Korkeimman hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite:
PL 180
00131 HELSINKI

Käyntiosoite:
Unioninkatu 16
Helsinki

Faksi: (09) 185 3382
Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@om.fi

**KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖKSESTÄ
PERITTÄVÄ OIKEUDENKÄYNTIMAKSU**

Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään 200 euron suuruisen oikeudenkäyntimaksu. Mikäli korkein hallinto-oikeus ei valituslupa-asiassa myönnä valituslupaa, oikeudenkäyntimaksu on 100 euroa.

Oikeudenkäyntimaksua ei korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritä sosiaaliasioissa, julkisoikeudellista palvelussuhdetta koskevissa asioissa, vaaleja koskevissa asioissa eikä muissakaan asioissa, jotka on laissa säädetty maksuttomiksi. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä myöskään, jos korkein hallinto-oikeus muuttaa veroa tai julkista maksua koskevaa hallinto-oikeuden päätöstä muutoksenhakijan eduksi tai jos muutoksenhakija on asianmukaisesti todistettu varattomaksi ja asia koskee hänen etuaan tai oikeuttaan.

Laki tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista (26.7.1993/701, muut. 3.12.2002).